

Якщо прийде журба, то не думай її
Рознести у веселощах бучних
За столом, де веселії друзі твої
П'ють —гуляють при покликах гучних.

Ти не йди в пишний дім, де музика бринить,
Де танцюють веселії пари, —
Там ще гірше серденько тобі заболить,
Чоло вкриють ще тяжчії хмари.

І в людську течію ти не важся іти,
Де юрба стоголова, як море,
Йде, хвилює, шумить, — в ній поринеш і ти,
Не розійдеться ж там твоє горе.

Краще йди в темний гай, у зелений розмай
Або в поле, де вітер гуляє,
На дозвіллі із лихом собі розмовляй,
Може, там його вітром розмає.

Або пісню утни голосну, не смутну,
Щоб, мовляв, засміялося лихо,
Проженеш тоді, певне, потвору страшну,
І на серденьку знов стане тихо...

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 66.

Вперше надруковано в журн. «Зоря», 1891, № 15, стор. 286 — 287, під заголовком «Розвага».

Автограф — ІЛШ, ф. 2, № 747, стор. 14 — 15.

Датується орієнтовно 1891 р. на підставі першодруку.

Подається за збіркою « [На крилах пісень](#) », К., 1904, стор. 32.